

Версія 12.02.2016

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

А. ЯЦЕНЮК
2016 р.

“ ”

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Митного кодексу України
(щодо уповноваженого економічного оператора та спрощень митних
формальностей)

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., №№ 44 - 48, ст. 552) такі зміни:

1) частину першу статті 4 доповнити пунктами 11¹, 15¹, 17¹ та 63¹ такого змісту:

"11¹) пред'явлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення органу доходів і зборів – доставка товарів, транспортних засобів комерційного призначення у місце, визначене органом доходів і зборів або узгоджене з ним";

"15¹) кінцевий бенефіціарний власник (контролер) – термін вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";

"17¹) коротка ввізна декларація – дія особи, направлена на інформування органів доходів і зборів у встановленій формі та у визначений строк про намір ввезти, у тому числі з метою транзиту, товари на митну територію України";

"63¹) уповноважений економічний оператор – підприємство, якому органами доходів і зборів видано сертифікат уповноваженого економічного оператора згідно з цим Кодексом";

2) пункт 29 частини першої статті 4 після слів "підлягають виконанню" доповнити словами "автоматизованою системою митного оформлення,";

3) главу 2 викласти в такій редакції:

"Глава 2. Уповноважений економічний оператор

Стаття 12. Статус уповноваженого економічного оператора

1. Підприємство-резидент має право звернутися до органів доходів і зборів щодо отримання статусу уповноваженого економічного оператора. Статус уповноваженого економічного оператора надається шляхом видачі сертифіката уповноваженого економічного оператора.

Статус уповноваженого економічного оператора визнається на всій митній території України.

2. Підприємству можуть бути видані такі види сертифіката уповноваженого економічного оператора:

1) "на спрощення митних процедур";

2) "щодо надійності і безпеки".

3. Підприємство самостійно обирає вид сертифіката уповноваженого економічного оператора, який він бажає отримати.

4. Підприємству можуть бути видані сертифікати уповноваженого економічного оператора, зазначені у пунктах 1 та 2 частини другої цієї статті, одночасно.

5. Сертифікат уповноваженого економічного оператора видається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, якщо за результатами проведення оцінки відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора встановлено відповідність такого підприємства критеріям, передбаченим цим Кодексом.

6. Для надання статусу уповноваженого економічного оператора застосовуються такі критерії:

1) дотримання положень законодавства України, у тому числі з питань державної митної справи;

- 2) задовільна система ведення комерційної та транспортної документації;
- 3) платоспроможність;
- 4) забезпечення практичних стандартів компетенції або професійної кваліфікації (тільки для сертифіката "на спрощення митних процедур");
- 5) дотримання стандартів надійності та безпеки (тільки для сертифіката "щодо надійності і безпеки").

7.3 метою надання підприємству допомоги у виборі виду сертифіката уповноваженого економічного оператора та проведенні самооцінки щодо відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора органи доходів і зборів проводять семінарів, круглих столів, лекцій, надають усні та письмові консультації.

8. Сертифікат уповноваженого економічного оператора діє безстроково.

У випадках, визначених цим Кодексом, дія сертифіката уповноваженого економічного оператора може бути зупинена або сертифікат може бути анульований.

9. Сертифікат уповноваженого економічного оператора видається безоплатно на підставі відповідного наказу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи.

10. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, розміщує в мережі Інтернет на своєму офіційному сайті та підтримує в актуальному стані інформацію щодо:

- найменування підприємства;
- виду сертифікату уповноваженого економічного оператора, який було видано економічному оператору;
- зупинення дії сертифікату уповноваженого економічного оператора або його анулювання.

Додаткові відомості про підприємство, якому видано сертифікат уповноваженого економічного оператора, розміщуються в мережі Інтернет на офіційному сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, виключно за заявою такого підприємства.

Відомості про видання підприємству сертифіката уповноваженого економічного оператора вносяться до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів у строк, що не перевищує одного робочого дня з дати видання відповідного наказу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи.

11. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної митної політики, затверджує:

- 1) форму сертифіката уповноваженого економічного оператора;
- 2) форму заяви економічного оператора про надання статусу уповноваженого економічного оператора;
- 3) форму заяви про згоду на проведення оцінки відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора;
- 4) форму анкети самооцінки економічного оператора для надання статусу уповноваженого економічного оператора;
- 5) форму акта оцінки (повторної оцінки) відомостей щодо відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора;
- 6) порядок проведення органами доходів і зборів оцінки (повторної оцінки) відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора;
- 7) форму висновку про відповідність (невідповідність) підприємства критеріям до уповноваженого економічного оператора;
- 8) форму повідомлення про зупинення (поновлення) дії або анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора;
- 9) порядок проведення моніторингу відповідності підприємства критеріям до уповноваженого економічного оператора;
- 10) форму заяви про надання дозволу на користування спеціальним спрощенням;
- 11) форму дозволу на користування спеціальним спрощенням;
- 12) форму, опис та правила використання національного логотипу для уповноваженого економічного оператора.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, може розробляти методичні рекомендації щодо проведення оцінки відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора, у тому числі з урахуванням існуючої міжнародної практики у цій сфері, з обов'язковим оприлюдненням на своєму офіційному сайті.

12. Органи доходів і зборів України згідно з умовами міжнародних договорів України, укладених Кабінетом Міністрів України, на взаємній основі можуть визнавати документи, що підтверджують статус економічних операторів іноземних держав, аналогічний або подібний до статусу уповноваженого економічного оператора, передбаченого цим Кодексом.

13. Підприємство, якому надано статус уповноваженого економічного оператора, може користуватися спеціальними спрощеннями у порядку та на умовах, визначених цим Кодексом.

14. Після надання підприємству статусу уповноваженого економічного оператора органами доходів і зборів здійснюється моніторинг відповідності цього підприємства критеріям, зазначеним у частині шостій цієї статті.

Стаття 13. Спеціальні спрощення, які можуть надаватися уповноваженому економічному оператору

1. Уповноважений економічний оператор, що отримав сертифікат "на спрощення митних процедур" може користуватися у порядку та на умовах, визначених цим Кодексом наступними спеціальними спрощеннями:

- 1) застосування загальної гарантії чи звільнення від гарантії;
- 2) користування процедурою спрощеного декларування;
- 3) самостійне накладення пломб спеціального типу;
- 4) звільнення від необхідності дотримання вимог щодо обов'язкового маршруту переміщення;
- 5) користування статусом уповноваженого вантажовідправника;
- 6) користування статусом уповноваженого вантажоодержувач;
- 7) користування процедурою випуску товарів за місцезнаходженням.

2. Уповноважений економічний оператор, якому надано сертифікат "щодо надійності і безпеки", може:

1) подавати коротку ввізну декларацію зі зменшеним переліком відомостей. Інша особа, також має право на подання коротку ввізну декларацію зі зменшеним переліком відомостей від уповноваженого економічного оператора, якщо вона отримала сертифікат уповноваженого економічного оператора "щодо надійності і безпеки". Міжнародними договорами, зазначеними у частині одинадцятій статті 12 цього Кодексу, може визначатися перелік додаткових відомостей, що необхідно подавати разом із короткою ввізною декларацією;

2) до моменту переміщення товарів через митний кордон України отримувати повідомлення органу доходів і зборів про те, що відповідні товари і транспортні засоби комерційного призначення на підставі результатів аналізу ризиків за короткою ввізною декларацією обрано для проведення митного огляду. Митний огляд у таких випадках може здійснюватись у місцях, визначених письмовою угодою між митницею і уповноваженим економічним оператором, укладеною відповідно до частини третьої статті 34 цього Кодексу. Орган доходів і зборів може проводити митний огляд без надсилання уповноваженому економічному оператору такого повідомлення.

3. Уповноваженому економічному оператору (перевізнику, декларанту, митному брокеру тощо), що володіє сертифікатом "на спрощення митних процедур" та/або "щодо надійності і безпеки", надаються наступні спеціальні спрощення:

1) виконання митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення у першочерговому порядку;

2) зниження ступеня ризику автоматизованою системою митного оформлення для визначення переліку митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення;

3) використання спеціально визначеної, у разі наявності, смуги руху у пункті пропуску через державний кордон України для переміщення автомобільних транспортних засобів комерційного призначення.

4. Уповноважені економічні оператори - нерезиденти, документи яких визнано відповідно до частини дванадцятої статті 12 цього Кодексу, можуть користуватися виключно спеціальними спрощеннями, що надаються згідно з цим Кодексом для сертифікату уповноваженого економічного оператора "щодо надійності і безпеки".

5. Уповноважений економічний оператор, якому надано сертифікат "на спрощення митних процедур", може отримувати дозвіл митниці на застосування спрощених митних процедур, передбачених цим Кодексом, без проведення оцінки виконання вимог для отримання такого дозволу, відповідність яким була встановлена під час надання статусу уповноваженому економічному оператору.

Стаття 13¹. Дозволи на користування спеціальним спрощенням

1. Дозвіл на користування спеціальними спрощеннями, визначеними частиною першою статті 13 цього Кодексу, видається безоплатно протягом десяти робочих днів з дати реєстрації відповідної заяви уповноваженого економічного оператора митницею.

2. Дозвіл на користування спеціальним спрощенням, визначеним пунктом 1 частини першої статті 13 цього Кодексу, видається митницею, у зоні діяльності якої уповноваженим економічним оператором планується подання переважної кількості митних декларацій із застосуванням загальної гарантії чи звільнення від гарантії.

3. Дозвіл на користування спеціальним спрощенням, визначеним пунктом 2 частини першої статті 13 цього Кодексу, видається митницею, у зоні діяльності якої уповноваженим економічним оператором планується використання процедури спрощеного декларування.

3. Дозволи на користування спеціальними спрощеннями, визначеними пунктами 3 - 7 частини першої статті 13 цього Кодексу, видається митницею, в зоні діяльності якої розташований відповідний

об'єкт уповноваженого економічного оператора (будівля, споруда, відкритий чи закритий майданчик або інше місце).

4. Для користування кожним окремим спеціальним спрощенням, визначеним пунктами 1 - 2 частини першої статті 13 цього Кодексу, видається окремий дозвіл. Для користування кожним окремим спеціальним спрощенням, визначеним пунктами 3 - 7 частини першої статті 13 цього Кодексу, для кожного об'єкта уповноваженого економічного оператора (будівлі, споруди, відкритого чи закритого майданчика або іншого місця), видається окремий дозвіл. Відомості про такий об'єкт уповноваженого економічного оператора зазначаються у дозволі.

5. Строк дії дозволу на користування спеціальним спрощенням, визначеним пунктом 1 частини першої статті 13 цього Кодексу становить один календарний рік з дати його видання. Дозволи на користування спеціальними спрощеннями, визначеними пунктами 2 - 7 частини першої статті 13 цього Кодексу діють безстроково.

У випадках, визначених цим Кодексом, дія дозволу на користування спеціальним спрощенням, визначеним частиною першою статті 13 цього Кодексу може бути зупинена або дозвіл може бути анульований.

6. Уповноважений економічний оператор зобов'язаний невідкладно інформувати митницю, якою надано дозвіл на користування відповідним спеціальним спрощенням, про усі події та обставини, які можуть мати вплив на дотримання ним умов такого дозволу.

7. За письмовою заявою уповноваженого економічного оператора умови дозволу на користування спеціальним спрощенням, що не мають істотного значення для користування таким спеціальним спрощенням, можуть бути змінені митницею, якою такий дозвіл видано. Розгляд відповідної заяви здійснюється митницею у строк, що не перевищує десяти робочих днів з дня її реєстрації.

Митниця протягом одного робочого дня з дня внесення до дозволу на користування спеціальним спрощенням змін щодо умов користування таким спрощенням вносить відомості про такі зміни до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів.

8. У разі зупинення дії чи анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора дія дозволу на користування спеціальним спрощенням, визначеним частиною першою статті 13 цього Кодексу, зупиняється чи анулюється автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі на підставі внесених до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів

відомостей про зупинення дії чи анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора.

9. У разі поновлення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора дія дозволу, зупиненого відповідно до частини восьмої цієї статті, поновлюється автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі на підставі внесених до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів відомостей про поновлення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора.

10. Дозвіл на користування спеціальним спрощенням анулюється митницею, якою такий дозвіл було видано, якщо уповноваженим економічним оператором систематично (більше двох разів протягом календарного року) були допущені порушення умов, визначених цим дозволом.

11. Митниця відмовляє у видачі дозволу на користування спеціальним спрощенням, якщо не минуло одного року здати анулювання раніше виданого аналогічного дозволу на користування таким спеціальним спрощенням.

Стаття 14. Умови виконання критеріїв до уповноваженого економічного оператора

1. Підприємство відповідає критерію "дотримання положень законодавства України, у тому числі з питань державної митної справи", якщо виконуються такі умови:

1) посадові особи, кінцеві бенефіціарні власники (контролери) підприємства протягом останніх трьох років не вчиняли злочину у сфері господарської діяльності, у сфері службової діяльності або за контрабанду. У випадку, якщо підприємство зареєстроване менше трьох років, оцінка виконання цієї умови здійснюється за період діяльності такого підприємства;

2) посадові особи, кінцеві бенефіціарні власники (контролери) підприємства, агенти з митного оформлення інших підприємств - митних брокерів не допускали вчинення повторюваних або систематичних порушень митних правил у зв'язку з виконанням дій, пов'язаних з проведенням митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення в інтересах такого підприємства.

До повторюваних або систематичних порушень митних правил для цілей оцінки відповідності критерію "дотримання положень законодавства

України, у тому числі з питань державної митної справи", відносяться порушення, які відповідають одній з таких ознак:

а) до вищезазначених осіб протягом попереднього року більше, ніж двічі було застосовано адміністративні стягнення за вчинення порушень митних правил, передбачених статтями 468 – 471, 474 – 481 цього Кодексу.

Для цілей цього підпункту під одноразовим розуміється застосування адміністративного стягнення до однієї (або декількох) із вищезазначених осіб за вчинення порушень митних правил, передбачених статтями 468 – 471, 474 – 481 цього Кодексу, пов'язаних зі здійсненням митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення, одночасно переміщуваних через митний кордон України у межах однієї зовнішньоекономічної операції.

б) до вищезазначених осіб протягом попереднього року було застосовано адміністративні стягнення за вчинення порушень митних правил, передбачених статтями 472 – 473, 482 – 484 цього Кодексу, якщо сукупна фактурна вартість предметів правопорушень за попередній рік перевищує 0,5% загальної фактурної вартості товарів, що були переміщені підприємством через митний кордон України за такий попередній рік;

в) до вищезазначених осіб протягом попереднього року було застосовано адміністративні стягнення за вчинення порушень митних правил, передбачених статтею 485 цього Кодексу, якщо загальний розмір несплачених сум митних платежів за попередній рік перевищує суму, визначену відповідно до законодавства для кваліфікації ухилення від сплати податків і зборів як кримінального правопорушення для року, у якому підприємством подано відповідну заяву про надання статусу уповноваженого економічного оператора.

2. Підприємство відповідає критерію "задовільна система ведення комерційної та транспортної документації", якщо виконуються такі умови:

1) система обліку підприємства:

а) відповідає основним принципам бухгалтерського обліку в Україні;

б) забезпечує фіксування у хронологічному порядку фактів всіх господарських операцій, що дозволяє органам доходів і зборів прослідкувати факт реєстрації господарської операції від її виникнення в первинному обліковому документі та до внесення у відповідні облікові та/або звітні документи а також перевірити правильність чи достовірність облікових записів шляхом вивчення послідовності зафіксованих фактів господарських операцій;

в) забезпечує можливість виокремлення відомостей про товари з різним митним статусом (ця вимога не застосовується для отримання та користування сертифікатом "щодо надійності і безпеки");

г) забезпечує фізичний та/або із застосуванням інформаційно-телекомунікаційних технологій доступ посадових осіб органів доходів і

зборів до первинних облікових документів і реєстрів бухгалтерського та складського обліку;

2) організаційно-штатна структура підприємства, впроваджені на ньому процедури щодо прийняття і виконання управлінських рішень, відповідають змісту і масштабам його діяльності, забезпечують ефективне управління і контроль за операціями з товарами, а також виявлення несанкціонованих дій і правопорушень;

3) підприємством запроваджено ефективні процедури для забезпечення контролю за виконанням передбачених законом заходів тарифного та нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;

4) підприємством вжито всіх необхідних заходів для запобігання несанкціонованому та непомітному виправленню записів у первинних облікових документах і реєстрах бухгалтерського та складського обліку;

5) підприємством запроваджено процедури для забезпечення належного зберігання та попередження втрати первинних облікових документів та реєстрів бухгалтерського і складського обліку;

6) працівників підприємства зобов'язано (посадовими інструкціями, настановами тощо) інформувати органи доходів і зборів про випадки порушення податкового законодавства та законодавства України з питань державної митної справи;

7) підприємством вжито всіх необхідних заходів для захисту первинних облікових та інших документів, реєстрів бухгалтерського і складського обліку, інформаційно-телекомунікаційних та комп'ютерних систем від несанкціонованого доступу до них.

3. Підприємство відповідає критерію "платоспроможність", якщо виконуються такі умови:

1) підприємство не перебуває у процесі провадження у справі про банкрутство, санацію;

2) протягом останніх трьох років підприємство виконує свої обов'язки зі сплати митних платежів, інших податків та інших зборів, які справляються у зв'язку із експортом або імпортом товарів. У випадку, якщо підприємство зареєстроване менше трьох років, оцінка виконання цієї умови здійснюється за період діяльності такого підприємства;

3) підприємство може продемонструвати достатні фінансові ресурси для виконання своїх фінансових зобов'язань перед іншими особами;

4) підприємство не має від'ємних чистих активів, за винятком випадків, коли підприємство може довести, що такі активи можуть бути покриті.

4. Підприємство відповідає критерію "забезпечення практичних стандартів компетенції або професійної кваліфікації", якщо цим підприємством призначено посадову особу, яка має досвід практичної роботи протягом трьох років за напрямком здійснення митних формальностей, для виконання обов'язків зі:

1) взаємодії з органами доходів і зборів з питань відповідності підприємства критеріям, зазначеним у частині шостій статті 12 цього Кодексу;

2) самостійного моніторингу дотримання підприємством умов, необхідних для виконання критеріїв, зазначених у частині шостій статті 12 цього Кодексу;

3) самостійного контролю за дотриманням підприємством умов, передбачених законодавством з питань державної митної справи та дозволами на застосування спеціальних спрощень, наданих митницями підприємству як уповноваженому економічному оператору;

4) невідкладного інформування митниці про виникнення обставин, що можуть мати вплив на дотримання підприємством умов, передбачених дозволами на застосування спеціальних спрощень, наданих підприємству як уповноваженому економічному оператору.

5. Підприємство відповідає критерію "дотримання стандартів надійності та безпеки", якщо виконуються такі умови:

1) конструкція об'єктів (будівель, споруд, відкритих або закритих майданчиків чи інших місць), які використовуються підприємством з метою забезпечення проведення або проведення операцій з товарами і транспортними засобами комерційного призначення, що підлягають або можуть підлягати митному контролю, унеможливорює несанкціонований доступ до таких товарів і транспортних засобів;

2) підприємством запроваджено задокументовані (у вигляді інструкцій, порядків тощо) процедури для забезпечення ефективного контролю об'єктів (будівель, споруд, відкритих або закритих майданчиків чи інших місць), де здійснюються навантажувально-розвантажувальні роботи з товарами і транспортними засобами комерційного призначення, що підлягають або можуть підлягати митному контролю митному контролю, та доступу до них;

3) підприємством запроваджено задокументовані (у вигляді інструкцій, порядків тощо) процедури для виявлення і попередження несанкціонованих дій з товарами і транспортними засобами, з якими

здійснюються вантажні та інші операції на території об'єктів(будівель, споруд, відкритих або закритих майданчиків чи інших місць), що використовуються підприємством;

4) підприємством запроваджено задокументовані (у вигляді інструкцій, порядків тощо) процедури для забезпечення ідентифікації (розпізнавання) товарів, які відповідно до закону підлягають заходам нетарифного регулювання, а система обліку підприємства забезпечує виокремлення відомостей про такі товари;

5) підприємством запроваджено процедури щодо визначення надійності своїх ділових партнерів з метою забезпечення дотримання законодавства України та умов зовнішньоекономічних договорів;

6) підприємством запроваджено задокументовані (у вигляді інструкцій, порядків тощо) процедури з кадрового відбору та прийому на роботу, які передбачають перевірку ділових та особистих якостей кандидатів на відповідність вимогам до персоналу у сфері безпеки та надійності підприємства;

7) підприємством запроваджено задокументовані (у вигляді інструкцій, порядків тощо) процедури, спрямовані на забезпечення активної участі персоналу у виконанні заходів з питань безпеки і надійності підприємства;

8) підприємством призначено контактну посадову особу з питань безпеки і надійності підприємства для комунікації з митницею.

Стаття 15. Надання статусу уповноваженого економічного оператора

1. Для надання статусу уповноваженого економічного оператора до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, підприємством подаються:

1) заява про надання статусу уповноваженого економічного оператора;

2) згода на проведення органами доходів і зборів оцінки відомостей щодо відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора;

3) анкета самооцінки для надання статусу уповноваженого економічного оператора.

Підприємством разом із документами, зазначеними у абзацах другому-четвертому цієї частини, можуть надаватися додаткові відомості, які зумовлені особливостями його діяльності та видом сертифікату уповноваженого економічного оператора, який воно бажає отримати.

2. Центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, протягом 30 робочих днів з дати реєстрації документів, визначених частиною першою цієї статті, здійснюється їх попередній розгляд, за результатами якого підприємству направляється повідомлення:

1) про початок проведення органами доходів і зборів оцінки відомостей щодо відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора;

2) про відмову у подальшому розгляді заяви про надання статусу уповноваженого економічного оператора, якщо:

а) подано не всі документи, визначені частиною першою цієї статті, або такі документи заповненні в неповному обсязі;

б) підприємство перебуває у процесі провадження у справі про банкрутство, санацію, припинення;

в) протягом трьох років, що передують даті реєстрації документів, визначених частиною першою цієї статті, посадові особи підприємства, кінцеві бенефіціарні власники (контролери) підприємства були притягнені до кримінальної відповідальності за вчинення злочину у сфері господарської діяльності, у сфері службової діяльності, за контрабанду або до відповідальності за порушення митних правил, передбачених статтями 482 - 485 цього Кодексу;

г) не минуло трьох років з дати анулювання раніше виданого підприємству сертифікату уповноваженого економічного оператора, крім випадку коли такий сертифікат був анульований за заявою уповноваженого економічного оператора.

3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, з урахуванням місця реєстрації підприємства та/або місця здійснення ним операцій з товарами, визначає митниці, якими здійснюватимуться окремі елементи проведення оцінки відомостей щодо відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора, про що повідомляється підприємство.

4. При проведенні оцінки відомостей щодо відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора органи доходів і зборів мають право:

1) запитувати та отримувати доступ до документів підприємства;

2) отримувати доступ до приміщень та майданчиків, що використовує підприємство;

3) отримувати доступ до електронних інформаційних та телекомунікаційних систем, що використовує підприємство;

4) надсилати запити до державних і недержавних органів, установ, організацій і підприємств, в розпорядженні яких відповідно до вимог

законодавства знаходяться або можуть знаходитись відомості, які потребують підтвердження;

5) використовувати при проведенні такої оцінки висновки або інші документи, надані фахівцями та експертами державних і недержавних органів, установ, організацій і підприємств.

При проведенні оцінки відповідності підприємства критеріям "задовільна система ведення комерційної та транспортної документації" та "дотримання стандартів надійності та безпеки" здійснення органами доходів і зборів заходів, визначених підпунктами 1 та 2 абзацу першого цієї частини є обов'язковими.

5. Органи доходів і зборів зобов'язані:

- здійснювати заходи, передбачені частиною четвертою цієї статті виключно в обсягах, необхідних для оцінки відомостей, зазначених підприємством у анкеті самооцінки для надання статусу уповноваженого економічного оператора, а також підтвердження відповідності підприємства критеріям до уповноваженого економічного оператора;

- дотримуватись вимог щодо конфіденційності інформації відповідно до статті 11 цього Кодексу.

6. Підприємство, що звернулось із заявою про надання статусу уповноваженого економічного оператора, зобов'язане надати органам доходів і зборів усі відомості, необхідні для проведення оцінки відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора.

7. Ненадання підприємством відомостей, зазначених у частині шостій цієї статті або перешкоджання у здійсненні органами доходів і зборів заходів, передбачених цим Кодексом, для оцінки відомостей щодо відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора, є підставою для припинення проведення такої оцінки та відмови у наданні статусу уповноваженого економічного оператора, про що центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, письмово повідомляє підприємство протягом десяти робочих днів.

8. Оцінка відомостей щодо відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора проводиться центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, протягом 120 календарних днів з дати реєстрації документів, зазначених у частині першій цієї статті.

9. У строк, що не перевищує 10 робочих днів з дня завершення оцінки відомостей щодо відповідності критеріям до уповноваженого

економічного оператора, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, направляє підприємству повідомлення про результати проведеної оцінки.

У разі відповідності підприємства критеріям до уповноваженого економічного оператора з урахуванням обраного виду сертифіката, підприємству разом із повідомленням про результати проведеної оцінки направляється копія наказу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, про видачу сертифіката уповноваженого економічного оператора.

У разі невідповідності підприємства критеріям до уповноваженого економічного оператора з урахуванням обраного виду сертифіката, у повідомленні про результати проведеної оцінки зазначаються причини невідповідності.

10. Сертифікат уповноваженого економічного оператора видається підприємству або надсилається поштою за його бажанням.

Стаття 16. Моніторинг відповідності підприємства критеріям до уповноваженого економічного оператора

1. Митниця за місцезнаходженням уповноваженого економічного оператора здійснює моніторинг його відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора шляхом:

1) виконання заходів передбачених частиною четвертою статті 15 цього Кодексу;

2) узагальнення, аналізу та оцінки відомостей, що стосуються діяльності уповноваженого економічного оператора, отриманих:

а) при проведенні митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення уповноваженого економічного оператора згідно з цим Кодексом;

б) від інших державних органів, установ, організацій;

в) від уповноваженого економічного оператора за результатами самостійного моніторингу, відповідно до частини другої цієї статті;

г) від підприємства за результатами заходів, вжитих ним для забезпечення відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора після зупинення дії сертифіката відповідно до пункту 2) частини першої статті 17 цього Кодексу;

г) за письмовим запитом до уповноваженого економічного оператора щодо обставин, які можуть свідчити про невиконання ним критеріїв до уповноваженого економічного оператора.

Відомості щодо планування, здійснення заходів з моніторингу та їх результатів вносяться уповноваженою посадовою особою відповідної

митниці до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів.

2. З дня отримання сертифіката уповноваженого економічного оператора підприємством здійснюється самостійний моніторинг умов відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора, за результатами якого підприємство невідкладно повідомляє митницю за своїм місцезнаходженням про:

- 1) зміну відомостей, які зазначались у заяві про надання статусу уповноваженого економічного оператора;
- 2) зміни, пов'язані з господарською діяльністю, що здійснюється уповноваженого економічного оператора;
- 3) події та/або обставини, що перешкоджають виконанню умов дотримання критеріїв до уповноваженого економічного оператора;
- 4) заходи, що вживаються підприємством для дотримання відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора.

З метою організації взаємодії між уповноваженим економічним оператором та митницею за його місцезнаходженням відповідно до частини третьої статті 34 цього Кодексу укладається письмова угода.

3. Повторна оцінка відповідності підприємства критеріям до уповноваженого економічного оператора здійснюється у разі:

- 1) зміни законодавства України, що може суттєво вплинути на виконання підприємством критеріїв до уповноваженого економічного оператора для відповідного виду сертифіката;
- 2) подання митниці за місцезнаходженням підприємства щодо проведення повторної оцінки на відповідність його критеріям до уповноваженого економічного оператора відповідно до частини п'ятої статті 17 цього Кодексу.

Повторна оцінка відповідності підприємства критеріям до уповноваженого економічного оператора здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи згідно з вимогами частин 4-7 статті 15 цього Кодексу протягом 60 календарних днів з дня направлення повідомлення про початок проведення такої оцінки.

У строк, що не перевищує 10 робочих днів, з дня завершення повторної оцінки, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, направляє підприємству повідомлення про результати повторної оцінки та вносить

відповідні відомості до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів.

У разі невідповідності підприємства критеріям до уповноваженого економічного оператора з урахуванням обраного виду сертифіката, підприємству разом із повідомленням про результати повторної оцінки, в якому зазначаються причини невідповідності, направляється копія наказу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи про анулювання сертифікату уповноваженого економічного оператора.

Стаття 17. Зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора

1. Дія сертифіката уповноваженого економічного оператора зупиняється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи:

1) за поданням митниці за місцезнаходженням уповноваженого економічного оператора або на підставі інформації, отриманої центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, з інших джерел у разі порушення кримінальної справи за вчинення злочину у сфері господарської діяльності, або у сфері службової діяльності, або за контрабанду у відношенні посадової особи уповноваженого економічного оператора або кінцевого бенефіціарного власника (контролера) уповноваженого економічного оператора;

2) за поданням митниці за місцезнаходженням уповноваженого економічного оператора щодо зупинення дії сертифікату за заявою уповноваженого економічного оператора у разі настання подій та/або обставин, що перешкоджають виконанню ним умов дотримання критеріїв до уповноваженого економічного оператора;

3) за поданням митниці за місцезнаходженням уповноваженого економічного оператора щодо зупинення дії сертифікату за результатами моніторингу;

4) за поданням митниці за місцезнаходженням уповноваженого економічного оператора або на підставі інформації, отриманої центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи з інших джерел у випадку проведення уповноваженим економічним оператором господарських операцій, в результаті яких виникла загроза безпеці громадян, їх здоров'ю та життю або безпеці навколишнього природного середовища.

2. У строк що не перевищує 3 робочих дня з дати отримання інформації, зазначеної у пунктах 1 - 4 частини першої цієї статті, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, вносить відомості про зупинення дії

сертифіката уповноваженого економічного оператора до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів та направляє підприємству повідомлення про зупинення дії такого сертифіката із зазначенням причини зупинення та строку, на який зупинена дія сертифіката.

3. У випадку, передбаченому пунктом 1 частини першої цієї статті, дія сертифіката уповноваженого економічного оператора зупиняється до набрання законної сили судового рішення про закриття кримінального провадження або виправдувального вироку щодо посадової особи уповноваженого економічного оператора або кінцевого бенефіціарного власника (контролера) уповноваженого економічного оператора.

У разі набрання законної сили обвинувальним вироком щодо посадової особи уповноваженого економічного оператора або кінцевого бенефіціарного власника (контролера) уповноваженого економічного оператора сертифікат такого уповноваженого економічного оператора анулюється відповідно до статті 18 цього Кодексу.

4. У випадку, передбаченому пунктом 2 частини першої цієї статті, дія сертифіката уповноваженого економічного оператора зупиняється на строк 90 днів.

Підприємство протягом строку зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора зобов'язане вжити заходи для забезпечення відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора та повідомити про них митницю за своїм місцезнаходженням. Після отримання повідомлення від підприємства митниця за місцезнаходженням підприємства за результатами моніторингу відповідності його критеріям до уповноваженого економічного оператора надсилає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, відповідне подання про поновлення дії сертифіката або про зупинення дії сертифіката за результатами моніторингу.

Якщо до завершення строку зупинення дії сертифіката підприємством не повідомлено про заходи, вжиті для забезпечення відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора, митниця за місцезнаходженням підприємства надсилає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, відповідне подання про анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора.

5. У випадку, передбаченому пунктом 3 частини першої цієї статті, дія сертифіката уповноваженого економічного оператора зупиняється на строк 90 днів.

Підприємство протягом строку зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора може здійснити заходи для забезпечення відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора та повідомити про них митницю за своїм місцезнаходженням.

Після отримання повідомлення від підприємства митниця за його місцезнаходженням надсилає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, подання про проведення повторної оцінки підприємства на відповідність критеріям до уповноваженого економічного оператора.

Якщо до завершення строку зупинення дії сертифіката підприємством не повідомлено про заходи, вжиті для забезпечення відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора, митниця за місцезнаходженням підприємства надсилає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, відповідне подання про анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора.

6. У випадку, передбаченому пунктом 4 частини першої цієї статті, дія сертифіката уповноваженого економічного оператора зупиняється на строк 90 днів.

Підприємство протягом строку зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора зобов'язане вжити заходи з усунення обставин, в результаті яких виникла загроза безпеці громадян, їх здоров'ю та життю або безпеці навколишнього природного середовища та повідомити про них митницю за своїм місцезнаходженням. Після отримання повідомлення від підприємства митниця за місцезнаходженням підприємства за результатами моніторингу відповідності його критеріям до уповноваженого економічного оператора надсилає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, відповідне подання про поновлення дії сертифіката або про зупинення дії сертифіката за результатами моніторингу.

Якщо до завершення строку зупинення дії сертифіката підприємством не повідомлено про заходи, вжиті для забезпечення відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора, митниця за місцезнаходженням підприємства надсилає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, відповідне подання про анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора.

7. Протягом строку зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора підприємство, якому видано такий сертифікат, не

може користуватися спеціальними спрощеннями, передбаченими статтею 13 цього Кодексу.

Митні формальності щодо транспортних засобів комерційного призначення та товарів, що ними перевозяться, які були розпочаті із застосуванням спеціальних спрощень, передбачених статтею 13 цього Кодексу, та не завершені до початку строку зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора, завершуються на умовах таких спеціальних спрощень.

8. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, поновлює дію сертифіката уповноваженого економічного оператора у таких випадках:

1) за поданням митниці за місцезнаходженням уповноваженого економічного оператора про поновлення дії відповідного сертифіката згідно з цим Кодексом;

2) якщо за результатами проведення повторної оцінки відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора встановлено відповідність такого підприємства критеріям, що передбачені цим Кодексом.

У строк що не перевищує 10 робочих днів з дня завершення повторної оцінки, якщо за її результатами встановлено відповідність підприємства критеріям до уповноваженого економічного оператора, або з дня отримання подання митниці за місцезнаходженням уповноваженого економічного оператора про поновлення дії сертифіката, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, вносить відомості про поновлення дії відповідного сертифіката уповноваженого економічного оператора до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів та направляє підприємству повідомлення про таке поновлення.

Стаття 18. Анулювання сертифікату уповноваженого економічного оператора

1. Сертифікат уповноваженого економічного оператора анулюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи у таких випадках:

1) за заявою уповноваженого економічного оператора;

2) у разі якщо за результатами повторної оцінки встановлено, що підприємство не відповідає критеріям до уповноваженого економічного оператора;

3) у разі отримання згідно з цим Кодексом відповідного подання митниці за місцезнаходженням підприємства або на підставі інформації, отриманої з інших джерел, щодо:

а) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо посадової особи уповноваженого економічного оператора або кінцевого бенефіціарного власника (контролера) уповноваженого економічного оператора ;

б) вчинення правопорушень, що відповідають ознакам повторюваних або систематичних відповідно до підпункту 2) частини першої статті 14 цього Кодексу посадовою особою або кінцевим бенефіціарним власником (контролером) підприємства, агентом з митного оформлення підприємства – митного брокера у зв'язку з проведенням митних формальностей щодо товарів, транспортних засобів комерційного призначення уповноваженого економічного оператора;

в) ненадання підприємством до завершення строку зупинення дії сертифіката уповноваженого економічного оператора про заходи, вжиті ним для забезпечення відповідності критеріям до уповноваженого економічного оператора.

2. Рішення про анулювання сертифіката оформлюється наказом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, у строк, що не перевищує 10 робочих днів з дня отримання інформації згідно з частиною першою цієї статті.

У строк, що не перевищує одного робочого дня з дати видання відповідного наказу, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи:

1) вносить відомості про анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів;

2) направляє підприємству повідомлення про анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора із наданням копії відповідного наказу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи.

3. Після анулювання сертифіката уповноваженого економічного оператора підприємство, якому видано такий сертифікат, не може користуватися спеціальними спрощеннями, передбаченими статтею 13 цього Кодексу.

Митні формальності щодо транспортних засобів комерційного призначення та товарів, що ними перевозяться, які були розпочаті із застосуванням спеціальних спрощень, передбачених статтею 13 цього Кодексу, та не завершені на дату анулювання сертифіката уповноваженого

економічного оператора, завершуються на умовах таких спеціальних спрощень."

4) у статті 31:

у частині першій слова "Проведення передбачених цим Кодексом митного контролю та митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення" замінити словами "Державна митна справа";

доповнити статтю частинами шостою, сьомою такого змісту:

"6. Для виконання передбачених цим Кодексом митних формальностей використовується автоматизована система митного оформлення, що входить до складу єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів України.

7. З метою забезпечення взаємодії між єдиною автоматизованою інформаційною системою органів доходів і зборів та інформаційними системами декларантів, митних брокерів та інших осіб у процесі здійснення митних формальностей, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, надається можливість використання відповідних веб-сервісів та інших електронних сервісів, доступних через мережу Інтернет".

5) у частині третій статті 33:

у реченні першому слова "надаються цим органам іншими органами державної влади в електронній формі із застосуванням засобів електронного цифрового підпису" замінити словами "та які не містять інформацію з обмеженим доступом, за допомогою системи електронної взаємодії органів виконавчої влади надаються цим органам іншими органами державної влади у вигляді електронних документів або електронних копій паперових документів, засвідчених електронним цифровим підписом";

речення друге виключити;

б) у пункті першому частини першої статті 34 слова "спрощених процедур" замінити словами "спрощень відповідно до цього Кодексу";

7) частину другу статті 43 викласти в такій редакції:

"2. Країна походження товару заявляється (декларується) органу доходів і зборів шляхом зазначення назви країни походження товару та

відомостей про документи, що підтверджують країну походження товару, у митній декларації.";

8) у статті 44:

частину першу після слова "отримувати" доповнити словом "оригінали", а слово "документи" замінити словом "документів";

у частині другій слова "ввезення товару на митну територію України документ, що підтверджує країну походження товару, подається обов'язково" замінити словами "переміщення товарів через митний кордон України країна походження товару заявляється (декларується) органу доходів і зборів в обов'язковому порядку";

абзац перший частини третьої викласти в такій редакції:

"3. У разі переміщення товарів через митний кордон України країна походження товару обов'язково заявляється (декларується) органу доходів і зборів шляхом зазначення назви країни походження товару та відомостей про сертифікат про походження товару, у митній декларації:";

9) у частині першій статті 53 слова "одночасно з митною декларацією" виключити.

10) частину сьому статті 102 викласти в такій редакції:

"7. Українські товари, що переміщувалися у митному режимі транзиту згідно з положеннями підпунктів "в" та "г" пункту 2 частини другої статті 91 цього Кодексу, випускаються з-під митного контролю після фактичного доставлення цих товарів до відповідного розташованого на митній території України пункту (органу доходів і зборів)";

11) доповнити статтями 102¹, 102² такого змісту:

"Стаття 102¹. Статус уповноваженого вантажоодержувача

1. Уповноважений економічний оператор, якому видано дозвіл на користування статусом уповноваженого вантажоодержувача, може декларувати та отримувати на своєму об'єкті (будівлі, споруді, відкритому або закритому майданчику чи іншому місці) товари, які ввозяться на митну територію України, та переміщуються до такого об'єкта у митному режимі транзиту.

2. Об'єкт уповноваженого економічного оператора, зазначений у дозволі на користування статусом уповноваженого вантажоодержувача, є місцем доставки.

Товари, доставлені до об'єкта уповноваженого економічного оператора, якому видано дозвіл на користування статусом уповноваженого економічного оператора повинні бути розвантажені та розміщені на такому об'єкті.

3. Обов'язковою умовою отримання дозволу на користування статусом уповноваженого вантажоодержувача, є наявність в уповноваженого економічного оператора дозволу на застосування загальної фінансової гарантії чи звільнення від гарантії.

4. Користування статусом уповноваженого вантажоодержувача для декларування та отримання товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом або лініями електропередачі, не дозволяється.

5. Дозвіл на користування статусом уповноваженого вантажоодержувача повинен, зокрема, визначати:

адресу об'єкта уповноваженого економічного оператора (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика чи іншого місця), до яких доставлятимуться товари;

способи та порядок обміну інформацією, повідомленнями між митницею, яка видала дозвіл, та уповноваженим економічним оператором;

категорії товарів, засоби та способи їх переміщення, щодо яких процедура, передбачена дозволом, не застосовується;

максимальний строк, після отримання митницею повідомлення про прибуття транспортного засобу комерційного призначення та товарів, що ним перевозяться, до визначеного у дозволі об'єкта уповноваженого економічного оператора (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика чи іншого місця), протягом якого уповноважений економічний оператор інформується про можливість розвантаження товарів або про необхідність здійснення посадовими особами органу доходів і зборів чи уповноваженим економічним оператором конкретних митних формальностей;

порядок обліку та зберігання уповноваженим економічним оператором засобів митного забезпечення, якщо таке накладалось органами доходів та зборів на товари та транспортні засоби комерційного призначення, знятого ним самостійно.

6. Уповноважений економічний оператор, який отримав дозвіл на користування статусом уповноваженого вантажоодержувача, після прибуття товарів до об'єкта уповноваженого економічного оператора (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика чи іншого місця), визначеному у такому дозволі зобов'язаний:

невідкладно направити митниці, якою видано такий дозвіл, електронне повідомлення про прибуття товарів;

інформувати митницю про усі події та обставини, які виникли при доставці транспортного засобу комерційного призначення та товарів, що ним переміщуються, до визначеного у договорі об'єкта уповноваженого економічного оператора (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика чи іншого місця), та мають вплив на дотримання ним дозволу на користування статусом уповноваженого вантажоодержувачем;

забезпечити цілісність митного забезпечення, якщо таке накладалось, не здійснювати розвантаження та забезпечити перебування транспортного засобу комерційного призначення та товарів, що ним переміщуються, на визначеному дозволом об'єкта уповноваженого економічного оператора (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика чи іншого місця), до прибуття посадових осіб органу доходів і зборів або до отримання повідомлення про їх розвантаження;

направити протягом трьох робочих днів з дати надання митницею дозволу на розвантаження повідомлення про результати розвантаження із зазначенням усіх виявлених розбіжностей щодо переміщуваних товарів, якщо такі були;

надати, за вимогою митниці, доступ до митного документа, товаротransпортних й товаросупровідних документів, на підставі яких здійснювалось транзитне переміщення товарів.

7. Уповноважений економічний оператор, який отримав дозвіл на користування статусом уповноваженого економічного оператора, вважається таким, що виконав свої зобов'язання, а транзитне переміщення завершеним, якщо:

транспортний засіб комерційного призначення та товари, що ним переміщуються, митний документ, товаротransпортні й товаросупровідні документи доставлені протягом встановленого строку до об'єкта уповноваженого економічного оператора (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика чи іншого місця), визначених у договорі на користування статусом уповноваженого вантажоодержувача;

направлено митниці повідомлення про результати розвантаження, якщо не було виявлено розбіжностей.

8. На вимогу перевізника уповноважений економічний оператор, якому видано дозвіл на користування статусом уповноваженого вантажоодержувача зобов'язаний видати йому повідомлення про доставку для кожної партії товарів, увезеної у відповідності до частини другої цієї статті, за формою, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

9. Митні формальності при застосуванні спеціального спрощення "користування статусом уповноваженого вантажоодержувача" виконуються із застосуванням автоматизованої системи митного оформлення. Особливості виконання митних формальностей при застосуванні спеціального спрощення "користування статусом уповноваженого вантажоодержувача" визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. При визначенні таких особливостей може застосовуватись принцип мовчазної згоди.

Стаття 102². Статус уповноваженого вантажовідправника

1. Уповноважений економічний оператор, якому видано дозвіл на користування статусом уповноваженого вантажовідправника може декларувати та відправляти товари зі свого об'єкта (будівлі, споруди, відкритому або закритому майданчику чи іншому місці) у митному режимі транзиту.

2. Об'єкт уповноваженого економічного оператора, зазначений у дозволі на користування статусом уповноваженого вантажовідправника, є місцем доставки.

3. Обов'язковою умовою отримання дозволу на користування статусом уповноваженого вантажовідправника, є наявність в уповноваженого економічного оператора дозволу на самостійне накладення пломб спеціального типу та дозволу на застосування загальної фінансової гарантії чи звільнення від гарантії.

4. Користування статусом уповноваженого вантажовідправника для декларування та відправлення товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом або лініями електропередачі, не дозволяється.

5. Дозвіл на користування статусом уповноваженого вантажовідправника має, зокрема, визначати:

адресу об'єкта (будівлі, споруди, відкритому або закритому майданчику чи іншому місці) з якого здійснюватимуться відправлення транспортних засобів комерційного призначення та товарів, що ними переміщуватимуться;

способи та порядок обміну інформацією, повідомленнями між митницею, яка видала дозвіл, та уповноваженим економічним оператором;

категорії товарів, засоби та способи їх переміщення, щодо яких застосовується процедура, передбачена дозволом;

максимальний строк, після подання органу доходів і зборів митної декларації за якою здійснюватиметься відправлення транспортного засобу

комерційного призначення і товарів, що ним перевозяться, з визначеного у дозволі об'єкта уповноваженого економічного оператора (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика чи іншого місця), протягом якого уповноважений економічний оператор інформується про можливість відправити товари або про необхідність здійснення посадовими особами органу доходів і зборів чи уповноваженим економічним оператором конкретних митних формальностей.

6. Уповноважений економічний оператор, який отримав дозвіл на користування статусом уповноваженого вантажовідправника до здійснення відправлення зі свого об'єкта (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика чи іншого місця), визначеного у такому дозволі, зобов'язаний:

не здійснювати після подання митної декларації будь-яких операцій з транспортними засобами комерційного призначення та товарами, що ними переміщуються, до отримання повідомлення про можливість відправити товари або про необхідність здійснення посадовими особами органу доходів і зборів чи уповноваженим економічним оператором конкретних митних формальностей.

надати, за вимогою, митниці доступ до товаротранспортних й товаросупровідних документів, на підставі яких здійснюватиметься відправлення транспортних засобів комерційного призначення та товарів, що ними переміщуватимуться;

інформувати митницю про усі події та обставини, що можуть мати вплив на дотримання ним дозволу на користування статусом уповноваженого вантажовідправника.

7. Дозвіл на користування статусом уповноваженого вантажовідправника не застосовується у разі відправлення уповноваженим економічним оператором товарів із застосуванням процедури МДП.

8. Митні формальності при застосуванні спеціального спрощення "користування статусом уповноваженого вантажовідправника" виконуються із застосуванням автоматизованої системи митного оформлення. Особливості виконання митних формальностей при застосуванні спеціального спрощення "користування статусом уповноваженого вантажовідправника" визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. При визначенні таких особливостей може застосовуватись принцип мовчазної згоди.";

12) у статті 149:

у пункті 1 частини другої слова "здійснюватиметься переробка товарів" замінити словами "зазначені в заяві товари були чи будуть ввезені на митну територію України";

частину сьому доповнити новими пунктами третім, четвертим такого змісту:

"3) вид зовнішньоекономічного договору, на підставі якого ці товари були чи будуть ввезені на митну територію України, за винятком договорів, які прямо та у виключній формі заборонені законами України;

4) форму розрахунку по зовнішньоекономічному договору, на підставі якого ці товари були чи будуть ввезені на митну територію України, за винятком заборонених законодавством України.";

13) у статті 151:

частину першу після слів "не може перевищувати 365 днів" доповнити словами ", за винятком випадків, передбачених частиною другою цієї статті";

частину другу викласти у такій редакції:

"2. Виходячи з технологічних особливостей переробки окремих товарів, Кабінет Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у відповідній сфері, може встановити строк переробки визначених ним товарів більший, ніж передбачено частиною першою цієї статті.";

доповнити частиною третьою такого змісту:

"3. Якщо товари, поміщені у митний режим переробки на митній території, не можуть бути своєчасно реекспортовані внаслідок накладення на них арешту (за винятком арешту внаслідок позовів приватних осіб), вилучення у справі про порушення митних правил, аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту такої аварії або дії обставин у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, то перебіг строку переробки на митній території зупиняється на час такого арешту (вилучення, аварії, дії обставин непереборної сили).";

14) у статті 166:

частину першу після слів "не може перевищувати 365 днів" доповнити словами ", за винятком випадків, передбачених частиною другою цієї статті";

частину другу викласти у такій редакції:

"2. Виходячи з технологічних особливостей переробки окремих товарів, Кабінет Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у відповідній сфері, може встановити строк переробки визначених ним товарів більший, ніж передбачено частиною першою цієї статті.";

доповнити частиною третьою такого змісту:

"3. Якщо товари, поміщені у митний режим переробки за межами митної території, не можуть бути своєчасно реімпортовані внаслідок накладення на них арешту, аварії або дії обставин непереборної сили, за умови підтвердження факту такої аварії або дії обставин у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, то перебіг строку переробки за межами митної території зупиняється на час такого арешту (аварії, дії обставин непереборної сили).";

15) частину другу статті 191 доповнити пунктом 5 такого змісту:

"5) у строки визначені статтею 194² подавати до органу доходів і зборів коротку ввізну декларацію.";

16) доповнити статтею 194¹ такого змісту:

"Стаття 194¹. Коротка ввізна декларація

1. На товари, що ввозитимуться на митну територію України подається коротка ввізна декларація

2. Положення, визначені у частині першій цієї статті, не застосовуються у разі ввезення:

1) товарів, що переміщуються морськими, річковими та повітряними суднами, які під час перебування на митній території України не роблять зупинок у портах чи аеропортах, розташованих на цій території;

2) товарів, що переміщуються трубопровідним транспортом та лініями електропередач;

3) листів, поштових карток та секограм;

4) товарів, що переміщуються відповідно до вимог актів Всесвітнього поштового союзу;

5) товарів, що ввозяться на митну територію України особами, яким надано митні пільги, передбачені статтями 383 - 386, 388, 389, 391, 392 цього Кодексу, та які ввозяться митну територію України у зв'язку із наданням таких пільг;

б) товарів, що переміщуються із застосуванням книжки (карнета) А.Т.А.;

- 7) товарів, що переміщуються громадянами для особистих, сімейних та інших потреб, не пов'язаних зі здійсненням підприємницької діяльності, і переміщуються ними у ручній поклажі або у супроводжуваному багажі;
- 8) товарів, що ввозяться для спортивних цілей учасниками офіційних спортивних змагань;
- 9) товарів для забезпечення добробуту мореплавців, що використовуються на борту суден;
- 10) транспортних засобів особистого користування.

3. Коротка ввізна декларація подається органу доходів і зборів, у зоні діяльності якого розташовано пункт пропуску, де товари вперше перетнуть митний кордон України, до прибуття товарів на митну територію України із дотриманням визначених статтею 194² строків.

Кабінет Міністрів України може визначити подання короткої ввізної декларації до іншого органу доходів і зборів, за умови, що останній невідкладно забезпечує доступ органу доходів і зборів, у зоні діяльності якого розташовано пункт пропуску, де товари вперше перетнуть митний кордон України, до відомостей в електронному вигляді, що містяться у короткій ввізній декларації.

4. Коротка ввізна декларація подається органу доходів і зборів перевізником, що переміщує товари, або іншою особою, що діє від імені такого перевізника.

5. Коротка ввізна декларація подається органу доходів і зборів у вигляді електронного повідомлення, засвідченого електронним цифровим підписом, або через інтерфейс для подачі такої декларації, розміщений на офіційному сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику.

Кабінет Міністрів України може дозволяти використання комерційних портових або транспортних інформаційних систем для подання короткої ввізної декларації за умови, що такі системи містять відомості, передбачені для таких декларацій, і такі відомості доступні до прибуття товарів у перший пункт пропуску через митний кордон України у визначені статтею 194² строки.

6. Коротка ввізна декларація реєструється автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі після її отримання. Присвоєний короткій ввізній декларації реєстраційний номер направляється особі, яка подавала таку декларацію, автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі.

7. Форма короткої ввізної декларації та перелік відомостей, що до неї вносяться в залежності від засобу та способу переміщення, наявності сертифікату уповноваженого економічного оператора затверджуються

Кабінетом Міністрів України у відповідності до вимог, установлених митним законодавством Європейського Союзу.

8. За письмовим зверненням особи, зазначеної у частині четвертій цієї статті, відомості, зазначені у короткій ввізній декларації, можуть бути змінені, за винятком випадків, коли:

- 1) органом доходів і зборів повідомлено про наміри проведення митних формальностей, пов'язаних із фізичною перевіркою товарів;
- 2) органом доходів і зборів встановлена невідповідність відомостей, зазначених у короткій ввізній декларації;
- 3) товари уже пред'явлені органу доходів і зборів.

9. Орган доходів і зборів, зазначений у частині третій цієї статті, забезпечує здійснення за короткою ввізною декларацією протягом часу, передбаченого для цих цілей відповідно до статті 194², аналізу ризиків, переважно з метою забезпечення в межах повноважень органів доходів і зборів заходів із захисту національної безпеки, життя і здоров'я людей, тварин, рослин, довкілля, інтересів споживачів, та забезпечує виконання митних формальностей, визначених за результатами такого аналізу, після прибуття товарів у перший пункт пропуску через митний кордон України.

10. У разі визначення за результатами аналізу ризиків, проведеного відповідно до частини дев'ятої цієї статті, необхідності виконання митних формальностей, орган доходів і зборів невідкладно повідомляє про такі митні формальності особі, зазначеній у частині четвертій цієї статті, але не раніше, ніж після прибуття товарів у перший пункт пропуску через митний кордон України, якщо інше не передбачено цим Кодексом або інше місце передбачене цим Кодексом.

11. Якщо товари, заявлені у короткій ввізній декларації, не ввозяться на митну територію України протягом 200 днів з дня її реєстрації, така коротка ввізна декларація визнається недійсною автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі. Зазначений строк може бути зменшений за письмовим зверненням особи, зазначеній у частині четвертій цієї статті.

12. Відсутність на момент прибуття товарів у перший пункт пропуску через митний кордон України короткої ввізної декларації на такі товари є підставою для надання відмови у пропуску через митний кордон України товарів та транспортних засобів комерційного призначення, що їх перевозять.

Вимоги абзацу першого цієї частини не застосовуються до випадків, визначених у частині другій цієї статті.";

- 17) доповнити статтею 194² такого змісту:

"Стаття 194². Строки подання короткої ввізної декларації

1. Залежно від засобів та способів переміщення товарів через митний кордон України коротка ввізна декларація подається із дотриманням наступних строків:

1) у випадках перевезення товарів морським, річковим транспортним засобом:

а) при перевезенні товарів у контейнерах - не пізніше, ніж за 24 години до навантаження контейнера на судно;

б) при перевезенні товарів без застосування контейнерів (насіпні, наливні товари тощо) - не пізніше, ніж за 4 години до прибуття товарів у перший пункт пропуску на митній території України.

2) у випадках перевезення товарів повітряним транспортним засобом:

а) для перевезень тривалістю чотири години і більше - не пізніше, ніж за 4 години до прибуття товарів у перший пункт пропуску на митній території України;

б) для перевезень тривалістю менше чотирьох годин - не пізніше моменту вильоту повітряного судна.

3) у випадках перевезення товарів залізничним транспортним засобом - не пізніше, ніж за 2 години до прибуття товарів у перший пункт пропуску на митній території України.

4) у випадках перевезення товарів автомобільним транспортним засобом - не пізніше, ніж за 1 годину до прибуття товарів у перший пункт пропуску на митній території України.";

18) частину четверту статті 200 доповнити новим реченням такого змісту:

"Якщо доставка товарів, транспортних засобів комерційного призначення в межах спеціальних спрощень, наданих уповноваженому економічному оператору здійснюється до відповідних об'єктів уповноваженого економічного оператора (будівель, споруд, відкритих або закритих майданчиків чи інших місць), визначених для користування статусом уповноваженого вантажоодержувача (вантажовідправника) та/або процедурою випуску товарів за місцезнаходженням, подальші митні формальності здійснюються у порядку, визначеному для відповідного спеціального спрощення";

19) статтю 246 доповнити частиною третьою такого змісту:

"3. Для виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів і транспортних засобів комерційного призначення застосовується автоматизована система митного оформлення, якою згідно з цим Кодексом в автоматичному режимі з урахуванням результатів

аналізу ризиків та в залежності від типу митної декларації, митного режиму, особливостей, засобів і способів переміщення товарів визначається перелік таких митних формальностей та необхідність участі у їх виконанні посадової особи органу доходів і зборів.

У разі, якщо автоматизованою системою митного оформлення не визначено необхідність участі у виконанні конкретних або усіх митних формальностей щодо товарів і транспортних засобів комерційного призначення посадової особи органу доходів і зборів, такі митні формальності виконуються автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі.

Інформація про виконання митних формальностей автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі в установленому порядку вноситься до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів України, електронних копій митних декларацій та передається декларанту або уповноваженій ним особі.";

20) у статті 247:

частину четверту доповнити новим реченням такого змісту: "Оформлення митної декларації (у тому числі попередньої митної декларації) для переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення внутрішнім транзитом від пункту ввезення (пропуску) на митну територію України до органу доходів і зборів, розташованого на митній території України, може також здійснюватися органом доходів і зборів, у зоні діяльності якого закінчується таке транзитне переміщення";

частину восьму доповнити новим реченням такого змісту: "Така плата не справляється за виконання органами доходів і зборів митних формальностей поза місцем розташування органів доходів і зборів в межах спеціальних спрощень, наданих уповноваженому економічному оператору та за виконання митних формальностей автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі";

21) доповнити статтю 248 частинами третьою, четвертою такого змісту:

"3. Для виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів і транспортних засобів комерційного призначення застосовується автоматизована система митного оформлення, якою згідно з цим Кодексом в автоматичному режимі здійснюється:

- 1) отримання митних декларацій та їх реєстрація;
- 2) визначення переліку митних формальностей, обов'язкових для виконання за митною декларацією, в залежності від типу митної декларації, митного режиму, особливостей, засобів і способів переміщення товарів та з урахуванням результатів аналізу ризиків;

- 3) визначення необхідності участі посадової особи органу доходів і зборів у виконанні митних формальностей за митною декларацією;
- 4) призначення посадової особи органу доходів і зборів для виконання митних формальностей за митною декларацією;
- 5) надання інформації декларанту про стан обробки митної декларації, перелік митних формальностей, визначених обов'язковими для виконання за такою декларацією, та посадову особу органу доходів і зборів, призначену для їх виконання (у разі її призначення).

У разі, якщо автоматизованою системою митного оформлення не визначено необхідність участі у виконанні конкретних або усіх митних формальностей щодо товарів і транспортних засобів комерційного призначення посадової особи органу доходів і зборів, такі митні формальності виконуються автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі.

Інформація про виконання митних формальностей автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі в установленому порядку вноситься до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів України, електронних копій митних декларацій та передається декларанту або уповноваженій ним особі.";

22) доповнити статтею 249¹ такого змісту:

"Стаття 249¹. Процедура випуску товарів за місцезнаходженням

1. Процедура випуску за місцезнаходженням може використовуватися для декларування та випуску у заявлений митний режим товарів, декларантом яких є уповноважений економічний оператор, якому видано дозвіл на користування цією процедурою.

2. Обов'язковою умовою отримання дозволу на користування процедурою випуску за місцезнаходженням для товарів, ввезених на митну територію України, є наявність в уповноваженого економічного оператора дозволу на користування процедурою уповноваженого вантажоодержувача, а для товарів, що вивозяться за межі митної території України, - дозволу на самостійне накладення пломб спеціального типу.

3. Процедура випуску товарів за місцезнаходженням може використовуватися виключно щодо товарів, доставлених та розміщених на відповідному об'єкті уповноваженого економічного оператора, визначеному у дозволі на користування цією процедурою.

4. Процедура випуску товарів за місцезнаходженням застосовується по відношенню до:

1) товарів, ввезених на митну територію України, що поміщуються в митні режими:

- а) імпорту;
- б) митного складу;
- в) переробки на митній території України;
- г) тимчасового ввезення;
- г) вільної митної зони;
- д) реімпорту;

2) по відношенню до товарів, що для вивезення за межі митної території України поміщуються у митні режими:

- а) експорту;
- б) реекспорту;
- в) тимчасового вивезення;
- г) переробки за межами митної території України.

5. Митні формальності при застосуванні процедури випуску товарів за місцезнаходженням виконуються із застосуванням автоматизованої системи митного оформлення. Особливості виконання митних формальностей при застосуванні процедури випуску товарів за місцезнаходженням визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. При визначенні таких особливостей може застосовуватись принцип мовчазної згоди.

6. Для користування процедурою митного оформлення за місцезнаходженням на кожний об'єкт (будівлю, споруду, відкритий чи закритий майданчик або інше місце), який використовується уповноваженим економічним оператором, видається окремий дозвіл.

7. Дозвіл на користування процедурою випуску товарів за місцезнаходженням має, зокрема, визначати:

митницю (митні пости або інші структурні підрозділи митниці), якими здійснюватимуться митні формальності при застосуванні процедури випуску товарів за місцезнаходженням;

митні режими, у які можуть поміщуватися товари за процедурою випуску товарів за місцезнаходженням;

способи забезпечення сплати митних платежів (у разі застосування);

категорії товарів, засоби та способи їх переміщення, щодо яких надається такий дозвіл;

максимальний строк, протягом якого при застосуванні процедури випуску товарів за місцезнаходженням уповноважений економічний оператор інформується про випуск товарів або про необхідність здійснення посадовими особами органу доходів і зборів чи уповноваженим економічним оператором конкретних митних формальностей.";

23) у статті 257:

речення друге частини першої після слів "на паперовому носії" доповнити словами "або їх електронні копії, засвідчені електронним цифровим підписом";

частину другу після слів "у встановлених законом випадках" доповнити словами "а також електронних копій паперових документів, засвідчених електронним цифровим підписом";

частину восьму доповнити новими абзацами такого змісту:

"До спрощеної митної декларації, яка використовується для декларування та митного оформлення товарів, декларантом яких є уповноважений економічний оператор, вносяться відомості лише згідно з такими пунктами цієї частини:

пунктами 1 – 3;

пунктом 4 (тільки щодо виду транспорту на кордоні та в межах країни);

пунктом 5 (тільки згідно з підпунктами "а", "б" (тільки щодо звичайного торговельного опису, що дає змогу ідентифікувати товар), "д" та "е" (тільки кількість у кілограмах (при ввезенні - вага нетто та вага брутто, а при вивезенні – лише вага брутто);

пунктом 6 (тільки згідно з підпунктом "д");

пунктами 7 – 10;

відомості про дозволи на користування спеціальними спрощеннями, визначеними частиною першою статті 13 цього Кодексу, які були застосовані для подання такої спрощеної митної декларації";

24) у статті 258:

частину першу доповнити реченням такого змісту:

"Оформлення органом доходів і зборів митної декларації, заповненої у звичайному порядку, є випуском товарів у заявлений митний режим.";

частину другу виключити;

25) частини четверту, п'яту статті 259 викласти у такій редакції:

"4. Попередня митна декларація, що містить всю інформацію, необхідну для випуску, застосовується для здійснення митних формальностей та випуску товарів, декларантом яких є уповноважений економічний оператор, крім випадків, коли така попередня митна

декларація використовується для поміщення товарів у митний режим з умовним повним звільненням від оподаткування.

5. Митні формальності за попередньою митною декларацією, яка містить всю інформацію, необхідну для випуску, здійснюються, як правило, до ввезення товарів на митну територію України, із застосуванням автоматизованої системи митного оформлення. Рішення про випуск товарів відповідно до заявленого митного режиму за попередньою митною декларацією, яка містить всю необхідну для цього інформацію, приймається органом доходів і зборів, яким оформлена така попередня митна декларація, на основі результатів аналізу ризиків у строк не більше однієї робочої години з моменту пропуску цих товарів через митний кордон України. Особливості виконання митних формальностей за попередньою митною декларацією визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.";

26) у статті 260:

частину першу доповнити реченням такого змісту:

"Оформлення органом доходів і зборів тимчасової митної декларації є випуском товарів у заявлений митний режим.";

частину другу викласти у такій редакції:

"2. У разі, якщо декларант або уповноважена ним особа бажає здійснити випуск за тимчасовою митною декларацією товарів, щодо яких взяті проби (зразки) для проведення дослідження (аналізу, експертизи), до одержання результатів відповідних досліджень (аналізу, експертиз), тимчасова митна декларація може бути оформлена органом доходів і зборів тільки за умови дотримання вимог частини двадцять першої статті 356 цього Кодексу";

27) доповнити статтею такого змісту:

"Стаття 260¹. Спрощена митна декларація

1. Спрощена митна декларація може використовуватися для декларування та випуску у заявлений митний режим товарів, декларантом яких є уповноважений економічний оператор, якому надано дозвіл на користування процедурою спрощеного декларування.

2. Спрощена митна декларація може подаватися безпосередньо уповноваженим економічним оператором, якому надано дозвіл на

користування процедурою спрощеного декларування або від його імені уповноваженим економічним оператором, що має дозвіл на здійснення митної брокерської діяльності та якому надано дозвіл на користування процедурою спрощеного декларування.

3. Обов'язковою умовою отримання дозволу на користування процедурою спрощеного декларування, є наявність в уповноваженого економічного оператора дозволу на застосування загальної гарантії чи звільнення від гарантії.

4. Спрощена митна декларація у відповідності до вимог, установлених митним законодавством Європейського Союзу, містить зменшений обсяг відомостей (у порівнянні з митною декларацією, заповненою у звичайному порядку), який є достатнім для ідентифікації товарів. Разом зі спрощеною митною декларацією органу доходів і зборів подається лише рахунок або інший документ, який визначає вартість товару.

5. Спрощена митна декларація подається для декларування:

1) товарів, які переміщувались у вантажних відправленнях автомобільним або залізничним транспортом внутрішнім транзитом від пункту ввезення (пропуску) на митну територію України до відповідного об'єкта уповноваженого економічного оператора (будівлі, споруди, відкритого або закритого майданчика чи іншого місця), визначеного для користування процедурою випуску товарів за місцезнаходженням, за митною декларацією (у тому числі попередньою митною декларацією), і декларуються у митні режими:

- а) імпорту;
- б) митного складу;
- в) переробки на митній території України;
- г) тимчасового ввезення;
- г) вільної митної зони;
- д) реімпорту;

2) товарів, що поміщуються у митний режим імпорту після поміщення в митний режим митного складу згідно з підпунктом «б» пункту 1 цієї частини;

3) товарів, які для вивезення за межі митної території України у вантажних відправленнях авіаційним, водним, автомобільним або залізничним транспортом декларуються у митні режими:

- а) експорту;
- б) реекспорту;

- в) тимчасового вивезення;
- г) переробки за межами митної території України.

6. Митні формальності при застосуванні процедури спрощеного декларування виконуються із застосуванням автоматизованої системи митного оформлення. Особливості виконання митних формальностей при застосуванні процедури спрощеного декларування визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. При визначенні таких особливостей може застосовуватись принцип мовчазної згоди.

7. Оформлення органом доходів і зборів спрощеної митної декларації є випуском товарів у заявлений митний режим. Випуск товарів за процедурою спрощеного декларування здійснюється за умови надання органу доходів і зборів загальної фінансової гарантії. До завершення строку, визначеного згідно з цим Кодексом, на товари, випущені за процедурою спрощеного декларування, повинна бути подана додаткова декларація.

8. Для випуску товарів відповідно до заявленого митного режиму за спрощеною митною декларацією, застосовуються заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, чинні на дату прийняття такої спрощеної митної декларації органом доходів і зборів, а заходи тарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності та курси валют, визначені відповідно до статті 3¹ цього Кодексу, - чинні на дату прийняття органом доходів і зборів додаткової митної декларації на товари, переміщені за такою спрощеною митною декларацією.

9. Дозвіл на користування процедурою спрощеного декларування має, зокрема, визначати:

митницю (митні пости або інші структурні підрозділи митниці), якими здійснюватимуться митні формальності при застосуванні процедури випуску товарів за місцезнаходженням;

митні режими, у які можуть поміщуватися товари за процедурою випуску товарів за місцезнаходженням;

способи забезпечення сплати митних платежів (у разі застосування);

категорії товарів, засоби та способи їх переміщення, щодо яких надається такий дозвіл;

строк, протягом якого на товари, випущені за процедурою спрощеного декларування, уповноважений економічний оператор зобов'язаний подати до органу доходів і зборів додаткову декларацію (додаткові декларації) на такі товари, та сплатити митні та інші платежі, якими відповідно до законів України обкладаються товари під час ввезення на митну територію України у відповідному митному режимі;

максимальний строк, протягом якого при застосуванні процедури випуску товарів за місцезнаходженням уповноважений економічний оператор інформується про випуск товарів або про необхідність здійснення посадовими особами органу доходів і зборів чи уповноваженим економічним оператором конкретних митних формальностей.";

28) у статті 261:

у частині першій слова і цифри "статей 259 і 260 цього Кодексу" замінити словами і цифрами "статей 258, 259, 260 і 260¹ цього Кодексу";

доповнити статтю новими частинами третьою, четвертою такого змісту:

"3. У разі випуску товарів за спрощеною митною декларацією в межах спеціальних спрощень, наданих уповноваженому економічному оператору, декларант або уповноважена ним особа має право подати додаткову декларацію протягом строку, визначеного у дозволі на користування процедурою випуску за місцезнаходженням, але не пізніше, ніж через 30 днів з дати випуску товарів.

4. Додаткова декларація може бути подана для сплати мита на товари, що були ввезені на митну територію України та випущені у відповідний митний режим зі звільненням або умовним звільненням від сплати мита й використані у виробництві інших товарів, та якщо така сплата є умовою набуття виробленими в Україні товарами походження з України та якщо це передбачено законами України та/або міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Така додаткова декларація може бути подана декларантом або уповноваженою ним особою до отримання відповідного документа про походження товарів, вироблених в Україні.";

У зв'язку з цим частини третю – п'яту вважати відповідно частинами п'ятою - сьомою;

частини першу, шосту та сьому після слова "тимчасова" у всіх відмінках доповнити словом "спрощена" у відповідних відмінках;

доповнити статтю новою частиною восьмою такого змісту:

"7. В межах строків подання додаткової декларації, визначених відповідно до цього Кодексу, дозволяється подання кількох додаткових декларацій до однієї попередньої, тимчасової, спрощеної, періодичної або митної декларації, заповненої у звичайному порядку.";

29) у реченні першого частини тринадцятої статті 264 слова "або уповноваженою ним особою" виключити та доповнити речення після слів і цифр "не менше ніж 1095 днів" словами ", крім документів на паперових носіях, що були надані органу доходів і зборів для здійснення митних формальностей та не були повернені органом доходів і зборів після їх виконання";

30) у статті 297:

частину першу після слова "нараховані" доповнити словами "декларантом (уповноваженою ним особою) або" та після слів "із звільненням від оподаткування митними платежами" доповнити словами "або випускаються у відповідний митний режим за спрощеною декларацією в межах спеціальних спрощень, наданих уповноваженому економічному оператору.";

доповнити статтю після частини першої новою частиною 1¹ такого змісту:

"1¹. У разі випуску товарів у відповідний митний режим за спрощеною митною декларацією в межах спеціальних спрощень, наданих уповноваженому економічному оператору, митні платежі мають бути сплачені не пізніше дня подання органу доходів і зборів відповідної додаткової митної декларації до такої спрощеної декларації.";

31) у частині першій статті 298:

після слова "нараховані" доповнити словами "декларантом (уповноваженою ним особою) або";

слова "безпосередньо на єдиний казначейський рахунок" замінити словами "через єдиний рахунок, відкритий на ім'я органів доходів і зборів в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, для адміністрування митних та інших платежів, які відповідно до вимог законодавства України з питань державної митної справи справляються під час переміщення або у зв'язку з переміщенням товарів через митний кордон України, у тому числі коштів передоплати та грошової застави";

32) частину шосту статті 307 після слів "еквівалентну 1000 євро" доповнити словами ", крім випадків надання гарантій згідно з главами 8 та 20 цього Кодексу";

33) у статті 309:

у частині другій слово "генеральною" замінити словом "загальною";

частину четверту викласти у такій редакції:

"4. У разі надання гарантом фінансової гарантії у паперовому вигляді її електронна копія надсилається до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів України авторизованим електронним повідомленням гаранта.";

частину шосту викласти у такій редакції:

"6. Уповноважений економічний оператор, якому надано дозвіл на користування спеціальним спрощенням, визначеним пунктом 1 частини першої статті 13 цього Кодексу, може надавати органам доходів і зборів для забезпечення сплати митних платежів на період та в межах суми, узгодженої з органом доходів і зборів, загальну фінансову гарантію.

Розмір загальної фінансової гарантії повинен бути не меншим суми митних платежів, що підлягали б сплаті при випуску у вільний обіг на митній території України обсягу товарів, який зазвичай декларується уповноваженим економічним оператором для випуску у будь-які митні режими за період не менше одного тижня, але не більше одного місяця.

Попередній розрахунок розміру загальної фінансової гарантії здійснюється уповноваженим економічним оператором самостійно з урахуванням обсягу майбутніх операцій.

Розмір загальної фінансової гарантії може бути зменшений:

1) на 50% від розрахованого розміру загальної фінансової гарантії, якщо уповноважений економічний оператор має досвід здійснення митних формальностей при декларуванні та випуску товарів у митні режими не менше одного року;

2) на 70% від розрахованого розміру загальної фінансової гарантії, якщо уповноважений економічний оператор має досвід здійснення митних формальностей при декларуванні та випуску товарів у митні режими не менше двох років та здійснює такі формальності, як правило, у зоні діяльності однієї митниці (за винятком митних формальностей пов'язаних із помещенням товарів у митний режим транзиту).

Розрахунок розміру загальної фінансової гарантії та, у разі наявності підстав, пропозиції щодо його зменшення подається уповноваженим економічним оператором разом із заявою на дозвіл на застосування загальної фінансової гарантії до митниці (митниць), до якої уповноваженим економічним оператором подається або планується

подавати більшість митних декларацій, переміщення і випуск за якими передбачають надання зобов'язання щодо сплати митних платежів.

Уповноважений економічного оператор, за необхідності, але не пізніше ніж до завершення календарного року з дня надання йому дозволу на застосування загальної фінансової гарантії, здійснює перерахунок розміру загальної фінансової гарантії та подає його до митниці, якою було надано дозвіл на застосування загальної фінансової гарантії.

Дозвіл на застосування загальної фінансової гарантії має, зокрема, визначати:

категорії товарів, засоби та способи їх переміщення, щодо яких загальна фінансова гарантія не застосовується;

розмір загальної фінансової гарантії;

обов'язок уповноваженого економічного оператора інформувати митницю про усі події та обставини, що можуть або мають вплив на дотримання ним дозволу на застосування загальної фінансової гарантії.

Форма загальної фінансової гарантії затверджується Кабінетом Міністрів України.

За обґрунтованої необхідності Кабінетом Міністрів України може встановлюватися перелік товарів, щодо яких загальна фінансова гарантія не підлягає застосуванню.";

У частині сьомій слово "генеральна" замінити словом "загальна", слово "виключно" замінити словами "у паперовому вигляді або";

У частині дев'ятій:

у абзаці першому після слова "копії" слова "індивідуальної (одноразової)" вилучити;

доповнити частину новим абзацом другим такого змісту:

"Відсутність в єдиній автоматизованій інформаційній системі органів доходів і зборів України електронної копії фінансової гарантії у паперовому вигляді є підставою для надання відмови в митному оформленні митної декларації або документа контролю за переміщенням товарів."

У зв'язку з цим абзаци другий, третій вважати абзацами третім, четвертим;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

"У разі застосування фінансової гарантії у паперовому вигляді після завершення оформлення митної декларації або документа контролю за переміщенням товарів посадовою особою органу доходів і зборів проставляються відбитки відповідного митного забезпечення на всіх примірниках фінансової гарантії.";

частину одинадцяті викласти у такій редакції:

"11. Після надсилання гарантом до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів України фінансової гарантії у вигляді електронного документа або електронної копії фінансової гарантії у паперовому вигляді внесення змін до них не допускається.";

34) частину восьму статті 319 викласти в такій редакції:

"8. Випуск товарів, що ввозяться на митну територію України, здійснюється тільки після проведення встановлених законами України для кожного товару видів контролю, зазначених у частині першій цієї статті. Якщо випуск товарів здійснюється відповідно до статей 260* - 260** цього Кодексу, контроль за дотриманням вимог, встановлених реченням першим цієї частини, покладається на уповноваженого економічного оператора, що ввозить такі товари на митну територію України.";

35) речення перше частини третьої статті 320 виключити;

36) У статті 326 :

перше та друге речення частини другої після слів "запірно-пломбових пристроїв" доповнити словом "пломб";

частину другу доповнити абзацом такого змісту:

"Забезпечення ідентифікації може здійснюватися підприємством, що отримало дозвіл на користування статусом уповноваженого вантажовідправника, шляхом самостійного накладення пломб спеціального типу.";

частину п'яту після слів "іншими органами" доповнити словами "або декларантом чи уповноваженою ним особою,";

37) частину третю статті 335 доповнити новими абзацами такого змісту:

"У спрощеній митній декларації, яка використовується для декларування та митного оформлення товарів, декларантом яких є

уповноважений економічний оператор, зазначаються відомості лише згідно з такими пунктами цієї частини:

пунктами 1 – 7;

пунктом 8 (тільки щодо документів, які підтверджують забезпечення сплати митних платежів)";

38) доповнити статтею 326¹ такого змісту:

"Стаття 326¹. Самостійне накладення пломб спеціального типу

1. Уповноваженому економічному оператору, що отримав сертифікат "на спрощення митних процедур", може бути видано дозвіл на самостійне накладення пломб спеціального типу на товари, окремі вантажні місця чи транспортні засоби комерційного призначення, для забезпечення ідентифікації товарів.

2. Умови самостійного накладення пломб спеціального типу для забезпечення ідентифікації товарів зазначаються у дозволі на застосування такого спеціального спрощення, що видається митницею.

3. Характеристики пломб спеціального типу, вимоги до ведення їх обліку та зберігання встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

4. Пломби спеціального типу накладаються на товари, окремі вантажні місця чи транспортні засоби комерційного призначення до моменту подання органу доходів і зборів митної декларації. Відомості про такі пломби вносяться до митної декларації.";

39) частину першу статті 336 доповнити пунктом 9 такого змісту:

"9) перевірки документів після випуску товарів (пост-митний контроль).";

40) доповнити статтею 337¹ такого змісту:

"Стаття 337¹. Перевірка документів після випуску товарів (пост-митний контроль)

Перевірка документів після випуску товарів (пост-митний контроль) – перевірка документів, відомості про які зазначено у митній декларації, за якою здійснено випуск товарів, або перевірка документів, на підставі яких було здійснено випуск товарів відповідно до статей 260* - 260** цього Кодексу.

Пост-митний контроль здійснюється за результатами застосування системи управління ризиками та може бути ініційований під час митного оформлення або протягом 30 календарних днів з дня випуску товарів.

Орган доходів і зборів здійснює пост-митний контроль з метою встановлення:

наявності документів, відомості про які наведено у митній декларації та їх автентичності;

відповідності та повноти інформації, зазначеній у митній декларації та первинних облікових документах, якщо випуск товарів було здійснено відповідно до статті 249¹ цього Кодексу) та у відповідних додаткових деклараціях, інформації, що міститься в документах, відомості про які наведено у таких митних деклараціях.

Пост-митному контролю підлягають виключно документи, які не надавались органу доходів і зборів при митному оформленні товарів.

Пост-митний контроль здійснюється виключно тим органом доходів і зборів, який здійснював митне оформлення товарів.

Орган доходів і зборів направляє декларанту в письмовій або електронній формі повідомлення з переліком документів, які необхідно надати для здійснення пост-митного контролю, а також строку їх надання.

Декларант зобов'язаний надати документи, зазначені у повідомленні органу доходів і зборів для здійснення пост-митного контролю, протягом 10 робочих днів з дати отримання такого повідомлення.

Пост-митний контроль проводиться у приміщенні органу доходів і зборів або приміщенні декларанта.

Відомості про перелік документів, зазначених у повідомленні декларанту для проведення пост-митного контролю та про результати його проведення вносяться до єдиної автоматизованої інформаційної системи органів доходів і зборів.

Про результати пост-митного контролю орган доходів і зборів повідомляє декларанта в письмовій або електронній формі.

Результати пост-митного контролю підприємства враховуються системою управління ризиками, що застосовується органами доходів і зборів, та при плануванні й здійсненні документальних перевірок.";

41) статтю 355 доповнити частиною другою такого змісту:

"2. Положення частини першої цієї статті не стосуються документів на паперових носіях, що були надані декларантом або уповноваженою ним особою органу доходів і зборів для здійснення митних формальностей та не були повернені органом доходів і зборів після їх виконання.";

42) у частині другій статті 405 слова "за винятком випадків, передбачених главою 2 цього Кодексу" виключити;

43) частину першу статті 408 після слів "є наявність у підприємства" доповнити словами "сертифікату уповноваженого економічного оператора "щодо надійності та безпеки", а слова "дозволів на відкриття та експлуатацію складу тимчасового зберігання відкритого типу" виключити;

44) частину першу статті 445 викласти у такій редакції:

"1. Вантажний митний комплекс повинен бути облаштований у відповідності з вимогами, встановленими цим Кодексом до об'єктів (будівель, споруд, відкритих або закритих майданчиків чи інших місць), які використовуються підприємством, для отримання сертифікату уповноваженого економічного оператора "щодо надійності та безпеки" та вимогами до облаштування митного складу відкритого типу, визначеними законодавством України з питань державної митної справи";

45) статтю 454 доповнити новою частиною такого змісту:

"4. Класифікатори, передбачені Конвенцією про єдиний режим транзиту від 20 травня 1987 року та Конвенцією про спрощення формальностей у торгівлі товарами від 20 травня 1987 року, що використовуються для заповнення митних документів, оприлюднюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної митної справи, на своєму офіційному веб-сайті".

46) У статті 455:

частину першу викласти у такій редакції:

"1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику і політику у сфері державної митної справи, веде централізований облік осіб (резидентів та нерезидентів), які при здійсненні своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань державної митної справи.

Вимога абзацу першого частини першої цієї статті не розповсюджується на:

1) громадян, які переміщують через митний кордон України особисті речі, транспортні засоби особистого користування та інші товари для особистих, сімейних чи інших потреб, не пов'язаних із здійсненням підприємницької діяльності;

2) осіб, які мають пільги згідно із статтями 383 - 386, 388, 389, 391, 392 цього Кодексу, та переміщують товари, у зв'язку із ввезенням яких на

митну територію України та вивезенням їх за межі цієї території такі пільги надаються;

3) осіб, які здійснюють переміщення товарів із використанням книжки (карнета) А.Т.А.;

4) осіб, які переміщують товари, необхідні для подолання наслідків стихійного лиха, аварій, катастроф, епідемій, в рамках міжнародних договорів України та товари, визначені відповідно до Закону України "Про гуманітарну допомогу" гуманітарною допомогою;

5) осіб-нерезидентів, які переміщують порожні транспортні засоби комерційного призначення прохідним транзитом";

в частинах другій, третій та сьомій після слова "осіб," слова "які здійснюють операції з товарами" замінити словами "які при здійсненні своєї діяльності є учасниками відносин, що регулюються законодавством України з питань державної митної справи".";

в частині сьомій слова "що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику" замінити словами "реалізує державну податкову політику і політику у сфері державної митної справи";

доповнити частиною восьмою такого змісту:

"8. Не перебування на обліку в органах доходів і зборів осіб, визначених частиною першою цієї статті, є підставою для надання відмови у прийнятті митної декларації, митному оформленні, випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення.";

47) Розділ XXI "Прикінцеві та перехідні положення" доповнити пунктами 6¹ та 7¹ такого змісту:

"6¹. Перебування на обліку в органах доходів і зборів осіб-нерезидентів відповідно до частини першої статті 455 цього Кодексу є обов'язковим з 1 липня 2017 року. Органи доходів і зборів розпочинають облік осіб-нерезидентів відповідно до частини першої статті 455 цього Кодексу через 90 днів з дня набрання чинності законом, що запроваджує такий облік";

"7¹. Подання короткої ввізної декларації до органів доходів і зборів є обов'язковим з 1 вересня 2016 року.

На період доопрацювання програмного забезпечення, необхідного для подання короткої ввізної декларації та її обробки, але не пізніше ніж 1 липня 2017 року, частина дванадцята статті 194¹ цього Кодексу не застосовується.".

2. Прикінцеві положення

1) Цей Закон набирає чинності через 90 днів після його офіційного опублікування.

2) Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення відповідними центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**